

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. július 2. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2008. november 20. napján kihirdetett **12.B.262/2007/35.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a

az alábbiak szerint:

A vádlottaknak a Btk. 310/A. § (1) bekezdés b.) pontja és (3) bekezdés szerint minősülő munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntetteként értékelt cselekményét

4 rb. adó-, társadalombiztosítási csalás büntettének - melyből 2 rb-t folytatólagosan követtek el [Btk. 310. § (1) és (3) bekezdés] és

1 rb. adó-, társadalombiztosítási csalás büntettének [Btk. 310. § (1) és (2) bekezdés]

m i n ő s í t i , melyeket a II. r. vádlott **bűnsegédként** követett el.

Az I. r. vádlott okirattal kapcsolatos cselekményét

1 rb. magánokirat-hamisítás vétségének [Btk. 276. §]

míg a Btk. 288. § (2) bekezdés I. és II. fordulata szerint minősülő és az (1) bekezdésbe ütköző jogosulatlan gazdasági előny megszerzése büntetteként értékelt cselekményét

1 rb. jogosulatlan gazdasági előny megszerzése büntettének [Btk. 288. § (2) bekezdés II. fordulat (1) bekezdés]

m i n ő s í t i .

Megállapítja, hogy az I. r. vádlott anyja neve: (vezeetéknev, első utónév, második utónév), tartózkodási helye (Település, utca, házszám, emelet).

A II. r. vádlott személyi igazolványának száma: (személyi igazolvány száma).

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a** .

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A megyei bíróság az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki adócsalás büntetőjében [Btk.310/A. §. (1) bekezdés b) pont és (3) bekezdés], jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének büntetőjében [Btk. 288.§ (2) bekezdés I. és II. fordulat, (1) bekezdés], 2 rendbeli - ebből egy rendbeli folytatólagosan elkövetett - magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§) és számvitel rendje megsértésének vétségében [Btk. 289.§ (1) bekezdés a) és b) pontja]. Ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

A II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetőjében [Btk.310/A. §. (1) bekezdés b) pont és (3) bekezdés], bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§) és bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértésének vétségében [Btk. 289.§ (1) bekezdés a) és b) pontja]. Ezért halmazati büntetésül 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

Az ítélet ellen fellebbezést jelentett be az ügyész mindkét vádlott terhére súlyosabb büntetés, a felfüggesztés próbaidejének hosszabb tartamban történő megállapítása, az I.r. vádlott vonatkozásában gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől való eltiltás, valamint mindkét vádlott esetében pénzmellékbüntetés kiszabása végett.

Fellebbezést jelentett be továbbá mindkét vádlott és a védőik is felmentésért.

A védők a fellebbezéseiket írásban is indokolták.

Ennek során az I.r. vádlott védője vitatta a Btk. 310/A.§-ába ütköző bűncselekmény megállapíthatóságát, részben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra tekintettel, amely szerint pont nem munkaviszonyt, hanem megbízási jogviszonyt állapított meg az elsőfokú bíróság, másrészt arra hivatkozással, hogy nem állapítható meg a bűncselekmény alanyi oldala, az I.r. vádlott szándékossága.

Bf.II.94/2009/19.

Ezen túlmenően vitatta az ügyben beszerzett könyvszakértői szakvélemények megalapozottságát, azt hiányos adatokon - bizonylatokon - alapulónak ítélte, és kifogásolta, hogy a labdarúgók által felvett összegeket „bruttósította” a szakértő.

Elfogadhatatlannak találta a játékosok vallomásáról készített jegyzőkönyvek, s az azon alapuló - általa hiányosnak ítélt - szakértői vélemény bizonyítékként történő

értékelését, melyekre figyelemmel álláspontja szerint nem állapítható meg a jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének a bűncselekménye sem. Ugyancsak nem találta megállapíthatónak a számviteli fegyelem megsértése bűncselekményét, amely érvelésének lényege szerint az I.r. vádlottnak nem volt rálatása a könyvelésre, illetve nem állapítható meg a részéről ezen bűncselekmény tekintetében sem a szándékosság.

A védő bizonyítási indítványt is előterjesztett, melyben a könyvszakértői vélemények kiegészítését kérte.

Az I.r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezésének indokolását fenntartotta, s az abban foglaltakra tekintettel elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

Az I.r. vádlott a nyilvános ülésen felmutatott két eredeti kiadási pénztárbizonylatot (az 1229074. számú szerint (1. sz. név) 250.000,- Ft-ot vett át „elszámolás” címen, a 1761318 számú szerint pedig 25.000,- Ft-ot ugyancsak „elszámolásra”). Ezek alapján vitatta (könyvszakértő neve) szakvéleményének megalapozottságát, amely álláspontja szerint ezen két bizonylat hiányára hivatkozással állapította meg, hogy ő nem tett eleget a számviteli törvényben foglalt kötelezettségeinek.

A II.r. vádlott védője az ítéletet ugyancsak megalapozatlannak (részben felderítetlennek, iratellenesnek, és helytelen ténybeli következtetéseken nyugvónak) ítélte. Írásbeli beadványában bizonyítási indítványt terjesztett elő, melynek keretében arra vonatkozóan, hogy védenca az üzletrészét értékesítette, (2. sz. név) és (3. sz. név) tanúkénti kihallgatását kérte, annak tisztázása érdekében pedig, hogy a II.r. vádlott, vagy pedig az **(1. sz. gazdasági társaság)** végezte a **(2. sz. gazdasági társaság)** könyvelését, (4. sz. név) és (5. sz. név) tanúkénti kihallgatását indítványozta.

Ezen túlmenően álláspontja szerint a kft. könyvelése átlátható volt, a könyvelő a részére átadott okiratoknak megfelelően folytatta a könyvelést, és semmilyen szándékosság nem állapítható meg a II.r. vádlott terhére sem a számvitel rendjének megsértését, sem az adócsalást - illetve a magánokirat-hamisítást - illetően.

Véleménye szerint továbbá az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a külföldi labdarúgók jogviszonyát megbízásnak, s ehhez képest is tévedett a cselekmény jogi minősítésekor, amikor azt a Btk. 310/A.-a szerinti bűncselekménynek minősítette, amely bűncselekményt csakis munkáltató valósíthat meg. Vitatta a labdarúgók részére kifizetett összegek közterheinek a megállapítása során a „felbruttósítást”, **(6. sz. név)** részére kifizetett összegeknek a tényállásba vonását, illetve annak tisztázását tartotta szükségesnek, hogy a labdarúgók bevallották-e az adóbevallásukban, és befizették-e a közterheket az általuk felvett összegek után.

Mindezekre figyelemmel a védő fellebbezését fenntartva, elsősorban védenca felmentését, másodsorban - megalapozatlanságra hivatkozással - az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartotta, az ítéleti tényállás kiegészítése mellett mindkét vádlottal szemben a próbaidő tartamának a felemelését, mellékbüntetésként az I.r. vádlottnak a gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől való foglalkozástól eltiltását, valamint mindkét vádlottal szemben pénzmellékbüntetés alkalmazását, egyebekben pedig az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a Be. 346.§ (1) bekezdése alapján eljárva az ítéletet az azt megelőző bíróság eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával folytatta le a tárgyalást. Tényállás-felderítési kötelezettségének eleget tett, az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges körben és mélységben a bizonyítást felvette. A beszerzett bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta, és részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot mennyiben és miért fogadott vagy utasított el a tényállás megállapítása során. Az indokolása logikus és iratszerű, amely ezáltal irányadó volt a másodfokú bíróság számára is, s ebből következően a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványokat alaptalannak ítélte.

A megyei bíróság a bizonyítékokon alapuló logikus érveléssel állapította meg, hogy a II.r. vádlott magánszemélyként könyvelt a kft. részére, valamint hogy a cselekmények idején mindvégig a résztulajdonosa is volt a kft.-
Bf.II.94/2009/19.

nek. Az I.r. vádlott vallomása, a tanúvallomások, az okirati bizonyítékok és a II.r. vádlottnak az elsőfokú bíróság által elfogadott vallomása olyan zárt láncolatát alkotják a bizonyítékoknak, amelyből kizárólag a megyei bíróság által levont következtetések adódnak, s amelyeket a felajánlott tanúk vallomásai sem cáfolhatnak meg.

Ugyancsak alaptalanok voltak a szakértői vélemények kiegészítésére irányuló indítványok. A szakértők valamennyi releváns okiratot figyelembe vettek szakvéleményük elkészítésekor, s a kirendelő végzésekben foglaltaknak megfelelően készítették el szakvéleményüket. A külföldi labdarúgók a megbízási díjakat ténylegesen, nettó összegben vették kézhez, amelyből következően a szakértő helyesen végezte el a „felbruttósítást”, és számolta ki a meg nem fizetett közterheket. Arra vonatkozóan pedig, hogy a megbízási jogviszonyban lévő külföldi labdarúgók kifizették volna a felmerülő járulékokat, semmilyen tényleges adat nem merült fel, de ennek a jogi lehetősége is kizárt volt, így e körben teljesen szükségtelen a további bizonyítás.

Az egyes szerződések polgári jogi minősítését illetően az ítélet tábla ugyancsak osztotta a megyei bíróság álláspontját, amely szerint annak megállapítása nem szakkérdés, hanem jogkérdés, s ezáltal a bíróság feladata. Ugyanakkor a szakértőnek a szakvélemény elkészítésekor éppen a felderítendő tényállás tisztázása érdekében a kirendelő végzésben foglaltaknak megfelelően kellett eljárnia, s így a **(6. sz. név)** részére átadott összegeket is be kellett vonnia a szakvéleményébe, amelynek későbbiekben a tényállás és a bűncselekmény kereteibe való bevonása már bírósági feladat volt.

Az I.r. vádlott által felmutatott eredeti bizonylatok - amelyek a szakértő rendelkezésére álltak, s amelyeknek a másolata a szakvélemény mellékletei között feltalálható - ugyancsak nem tették aggályossá a szakvélemény megalapozottságát. A szakértő az iratok (a főkönyvi könyvelés és a bizonylatok) tartalmának megfelelően állapította meg, hogy a 250.000,- Ft kiadását igazoló 1229074. számú bizonylat lekönyvelése nem volt megfelelő, minthogy az okirat alapján az összeg felvételének jogcíme „elszámolás” volt, míg a könyvelésben mégsem az „elszámolásra kiadott előlegek” között, hanem a „sportszolgáltatás” körében került lekönyvelésre, amely két jogcímen felvett összegek sorsa azonban teljesen eltérő.

Ugyancsak helytállóan állapította meg a szakértő, hogy a főkönyv a 1761318 számú kiadási pénztárbizonylat szerint kifizetett 25.000,- Ft-ot a valóságtól eltérően visszafizetett összegként rögzíti.

(A szakértői megállapítások tehát helytállóak voltak, s csak megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy egyébként sem csak ezen két bizonylat könyvelési problémáira hivatkozással állapította meg a szakértő és az elsőfokú bíróság is azt, hogy a számviteli törvény szabályainak be nem tartása révén a vádlottak a társaság tényleges vagyoni helyzetének az áttekintését, ellenőrzését megnehezítették, hanem ehhez további szabálytalanságok is hozzájárultak.)

Az ítélet tábla a fentiek alapján a bizonyítási indítványokat - mint sürgősségi kérelmeket - elutasította.

A megyei bíróság által megállapított tényállás csak kisebb mértékben szorult a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján javításra illetve kiegészítésre a következők szerint:

A nyomozati iratok III. kötet 1073-1083 oldalán található, (6. sz. név)-vel kötött szerződés alapján megállapítható, hogy az I.r. vádlott a játékos, aki egyedüli külföldi játékosként rendelkezett vállalkozói igazolvánnyal, vállalkozói szerződést kötött, s a nyomozati iratok között található bizonylat alapján az is megállapítható, hogy nevezett játékos számlát is adott a kft. részére. Ebből következően az elsőfokú bíróság tévesen vonta be a játékos részére történt kifizetéseket a tényállásba, és róta a

vádlottak terhére **(6. sz. név)** vonatkozásában a közteher-fizetési kötelezettség elmulasztását.

A másodfokú bíróság ezért az ítélet 3. oldal utolsó bekezdésében foglaltakat akként módosította, hogy (6. sz. név)-vel vállalkozási szerződést kötött az I.r. vádlott. Erre tekintettel mellőzte a 4. oldalon szereplő táblázatból a játékosra utalást, illetve az 5. oldal első bekezdésében szereplő adatokat akként helyesbítette, hogy 2003-ban a személyi jövedelemadó kötelezettség 9.115.144,- Ft, az egészségbiztosítási járulék 3.664.888,- Ft, a nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulék pedig 6.276.733,- Ft, az összes személyi jövedelemadó kötelezettség 14.877.598,- Ft, az egészségbiztosítási járulék 6.054.162,- Ft, a nyugdíjbiztosítási járulék 10.217.126,- Ft, az összes be nem fizetett közteher pedig 31.148.886,- Ft volt.

Kiegészítette az I. tényállási pontot azzal, hogy a 2003. december 31. napjáig hatályos 1990. évi XCI. tv. (régi Art.) és a 2004. január 1. napjától hatályos 2003. évi XCII. tv. (új Art.) I. és II. számú mellékletei alapján az **(2. sz. gazdasági társaság)**-nak évente (az adóévet követő év február hó 15-éig) kellett adóbevallást tennie, illetve a járulékot befizetni személyi jövedelemadó adónemben, míg az egészségbiztosítási járulék és a nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulék tekintetében a kifizetés hónapját követő hónap 12. napjáig.

Bf.II.94/2009/19.

A tényállás II. pontja részének tekintette az ítélet 22. oldal 4. bekezdésében foglaltakat, valamint az ítélet 20-22. oldalán megállapítottak alapján kiegészítette ezen tényállás pontot azzal, hogy az I.r. vádlott olyan átvételi elismervényeket nyújtott be, amelyeket olyan játékosok is aláírtak, akik nem is szerepeltek az adott mérkőzésen, vagy éppen ellenkezőleg, olyan játékosok nem írták alá, akik a prémiumra egyébként jogosultak lettek volna. Kiegészítette továbbá azzal, hogy az önkormányzat nem bontotta fel a kft.-vel kötött támogatási szerződést.

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a tényállás teljes egészében megalapozott lett, és ezáltal a másodfokú felülbírálat alapját képezte (Be. 352.§ (2) bekezdése).

A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, a felmentést célzó fellebbezések alaptalanok voltak. A bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó, és felmentést, illetve hatályon kívül helyezést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek, a vádlottak tudattartalmát (a szándékosság fennállását) illetően pedig az elsőfokú bíróság által az ítéletben kifejtetteket a másodfokú bíróság teljes mértékben osztotta.

Tévedett azonban a megyei bíróság részben egyes bűncselekmények jogi minősítését, részben az alkalmazandó büntető törvényt illetően.

Az elsőfokú bíróság a tényállás I. pontjában foglalt cselekményt a Btk. 310/A. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalásnak minősítette. Ezen bűncselekményt a 2005. évi CXI. tv. 22. §-a iktatta be 2005. szeptember hó 1. napjától kezdődő hatállyal. A bűncselekményt az a munkáltató követi el, aki munkaszerződés nélkül, illetve színlelt szerződéssel alkalmazott munkavállalója részére járó személyi jellegű juttatáshoz kapcsolódó, a kifizetőt terhelő, az államháztartás valamely alrendszerébe kötelezően előírt közteher-fizetési kötelezettség teljesítését elmulasztja, és ezzel az adóbevételt csökkenti.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor helyesen épp azt állapította meg, hogy az **(2. sz. gazdasági társaság)** nem munkaszerződéssel, hanem ténylegesen megbízási jogviszonyban alkalmazta a külföldi labdarúgókat (a vállalkozási szerződést kötő **(6. sz. név)** kivételével), amelyből az következik, hogy a fenti bűncselekmény megállapítása fogalmilag kizárt.

Az I. tényállási pontban foglalt cselekmény jelenleg a Btk. 310.§-a szerinti adócsalás bűncselekményének, illetve az elkövetéskori büntető törvény alkalmazásával a Btk. 310.§-a szerinti adó-, társadalombiztosítási csalás bűncselekményének minősül.

Arról, hogy melyik büntető törvény kerülhet alkalmazásra, a Btk. 2.§-a rendelkezik. Eszerint „A bűncselekményt az elkövetése idején hatályban levő törvény szerint kell elbírálni. Ha a cselekmény elbírálásakor hatályban levő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új törvényt kell alkalmazni; egyébként az új büntető törvénynek nincs visszaható ereje.”.

A megyei bíróság - anélkül, hogy indokát adta volna - az elbíráláskor hatályos büntető törvényt alkalmazta.

Az ítéletábra ugyanakkor megállapította, hogy az elbíráláskori Btk. rendelkezéseinek az alkalmazása esetén a vádlottak cselekményei nem bírálendő el enyhébben - illetve nincs olyan, amelyik már nem lenne bűncselekmény -, melyből következően nincs lehetőség az elbíráláskori büntető törvényt alkalmazni az elkövetéskor hatályos helyett.

A másodfokú bíróság ezért az elkövetéskori Btk. rendelkezéseit alkalmazta.

Ennek során figyelemmel volt egyrészt arra, hogy az adó-, társadalombiztosítási csalás bűncselekménye annyi rendbelinek minősül, ahány járulékfajta vonatkozóan történt az elkövetés, másrészt a Btk. 12. § (2) bekezdésében foglaltakra is, amely szerint „Nem bűnhalmazat, hanem folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha

az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben többször követ el."

Ezen bűncselekmény elkövetési ideje az egyes befizetési időszakok utolsó napja, így amennyiben a bevallási illetve befizetési időszak fél év vagy ennél hosszabb, úgy az állandó bírói gyakorlat szerint az adóbevétel csökkenésének megállapítása során nem vonhatók össze a különböző bevallási időszakra eső eltitkolt jövedelmek (BH1981.182), és nem folytatólagosságot, hanem bűnhalmazatot kell megállapítani. Mindezekhez képest az éves bevallású személyi jövedelemadó esetén adóévenként halmazatot kell megállapítani, míg a havi bevallású egészségbiztosítási, valamint a nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulék esetén folytatólagos elkövetésnek, és az eltitkolt járulékok összesítése szerinti minősítésnek van helye.

Bf.II.94/2009/19.

A másodfokú bíróság mindezekre tekintettel a tényállás I. pontjában foglaltakat 4 rb., a Btk. 310.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdése szerint minősülő adó-, társadalombiztosítási csalás bűntettének - melyből 2 rb. (az egészségbiztosítási járulékra és a nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulékra elkövetett cselekmény) folytatólagosan elkövetett -, valamint 1 rb. (a 2004. év vonatkozásában a személyi jövedelemadót érintően elkövetett) a Btk. 310.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdése szerint minősülő adó-, társadalombiztosítási csalás bűntettének minősítette, amelyeket a II.r. vádlott bűnsegédként követett el.

(Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az adócsalás vonatkozásában a szándékosság hiányára alapított védekezők eleve alaptalanok voltak, tekintettel arra, hogy a vállalkozói igazolvánnyal nem rendelkező külföldi játékosokat vagy megbízási szerződéssel, vagy munkaszerződéssel lehetett alkalmazni. A kifizetőnek azonban mindkét esetben kötelessége volt a vonatkozó közterheket levonni, ilyenre azonban a vádlottak nyilvánvaló tudtával egyáltalán nem került sor, s ebből következően nem hivatkozhatott alappal a szándékosság hiányára sem a kft. ügyvezetőjeként eljáró I.r. vádlott, sem annak a könyvelését végző II.r. vádlott.)

A tényállás II. pontjában foglaltak az elsőfokú bíróság egyrészt a Btk. 288.§ (2) bekezdés I. és II. fordulata, illetve (1) bekezdése szerinti jogosulatlan gazdasági előny megszerzése bűntettének, másrészt a Btk. 276.§-a szerint minősülő folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősítette.

A jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének bűncselekményét egyrészt az követi el, aki a központi költségvetésből, a helyi önkormányzati költségvetésből vagy az elkülönített állami pénzalapokból jogszabály alapján...céljelleggel nyújtott támogatást a jogcímétől eltérően használ fel, és az ebből eredő visszafizetési kötelezettségének nem tesz eleget [Btk. 288. § (2) bekezdés I. fordulata], úgyszintén az, aki a pénzügyi

támogatás felhasználásával kapcsolatban előírt elszámolási vagy számadási kötelezettség teljesítésekor valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz, illetőleg valótlan tartalmú, hamis vagy hamisított okiratot használ fel [Btk. 288.§ (2) bekezdés II. fordulata].

Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottat a bűncselekmény mindkét hivatkozott fordulata szerinti elkövetésben bűnösnek találta. Ez azonban téves volt, tekintettel arra, hogy az I. fordulat szerinti bűncselekmény megállapítására csakis akkor kerülhet sor, ha az eltérő jogcímre felhasznált támogatást az elkövetőnek vissza kell fizetnie, s ezen kötelezettségének nem tesz eleget. Figyelemmel arra, hogy a Békés Megyei Önkormányzat bár a támogatási szerződésben kikötötte az eltérő jogcímre való felhasználás esetére a szerződés felbontásának a jogát, ezen jogosítványával azonban nem élt, s így az (2. sz. gazdasági társaság) visszafizetési kötelezettségének (s annak nem teljesítésének) hiányában az adott törvényi fordulat sem valósult meg. Ehhez képest a bűncselekmény megvalósulása szempontjából irrelevánsnak minősült az, hogy a pénzügyi támogatást milyen jogcímre használták fel.

Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy az I.r. vádlott magatartása teljes mértékben kimerítette a II. fordulatban írtakat, ezért a másodfokú bíróság a cselekmény minősítéséből mellőzte az I. fordulat szerinti elkövetésre utalást, amely azonban a bűncselekmény megvalósulását - figyelemmel az elszámolási kötelezettség teljesítésekor valótlan tartalmú nyilatkozatok tételére - érdemben nem érintette.

Ehhez kapcsolódóan az ítéletábra megállapította, hogy a II. fordulat szerinti elkövetés (a valótlan tartalmú okirat felhasználása) szükségszerűen magába foglalja a magánokirat-hamisítás vétségét is, s azzal, mint eszközcselekménnyel látszólagos alaki halmazatot képez. Ezért az ítéletábra mellőzte a cselekmény minősítéséből a folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás (Btk. 276.§) vétségének a megállapítását.

A megyei bíróság egyebekben - az elbíráláskori Btk. téves alkalmazása ellenére - a bűncselekményeket helyesen minősítette azzal a pontosítással, hogy a személyi jövedelemadóról szóló törvény 1995. évi (ítélet 15. oldal 2. bekezdése).

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen sorolta fel, ugyanakkor a másodfokú bíróság mellőzte az I.r. vádlott vonatkozásában az enyhítő körülmények közül a büntetlen előéletre utalást, minthogy az az ügyvezetői pozíció betöltésének a feltétele volt.

Az ítéletábra mindezekkel együtt is olyan törvényes neműnek és mértékűnek ítélte a vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket, melyeknek sem az enyhítését, sem a súlyosítását nem tartotta indokoltnak. Vonatkozik ez a próbaidő tartamára, és a

foglalkozástól eltiltás, valamint a pénzmellékbüntetés alkalmazásának a hiányára is. Az ítélőtábla az időközben rokkantsági nyugdíjas, 63 éves I.r. vádlott esetében a büntetés törvényi céljait a foglalkozástól eltiltás mellékbüntetés nélkül is elérhetőnek ítélte, míg a vádlottak jövedelmi, vagyoni viszonyait nem találta olyannak, amely a pénzmellékbüntetés kiszabását lehetővé tehetné volna.

Bf.II.94/2009/19.

Ezért a súlyosításra irányuló fellebbezés sem vezetett eredményre.

A másodfokú bíróság a fenti megváltoztató rendelkezéseit a Be. 372.§-a alapján eljárva hozta meg, míg az ítéletet egyebekben - annak helyességénél fogva - a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélőtábla egyúttal pontosította a vádlottak személyi adatait, s a Be. 386.§-a alapján megállapította, hogy a másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

S z e g e d , 2009. július 2.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk. Dr.Mezőlaki Erik sk..Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.94/2009/19. számú ítélete, és a Békés Megyei Bíróság 12.B.262/2007/35. számú ítéletének mindkét vádlottra vonatkozó és a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

S z e g e d , 2009. július 2.

Gyurisé dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke